

Α. ΣΝΙΤΣΛΕΡ : «Ὁ Κύκλος» («Reigen») (Θίασος Ἀργυροπούλου).—Θὰ πρέπει νὰ ἔχει παρακολουθήσει κανεὶς τὶς παραστάσεις τοῦ «Κύκλου» στὸ «Κεντρικό», γιὰ νὰ σχηματίσει μιὰν ἰδέα, περὶ τοῦ... ἱεροῦ μένους, τῶν εὐφρονούντων καὶ ὑγιῶς σκεπτομένων ἀστῶν μας. Τί θυμοὶ εἶταν ἐκεῖνοι! Ἀρποῦσαν τὶς γυναῖκες τους καὶ ἔφευγαν, γιὰ νὰ... ξαναπᾶν τὸ ἄλλο βράδυ μόνοι τους—πρᾶμα ποῦ δὲν τοὺς ἐμπόδιζε νὰ φύγουν πάλι θυμωμένοι.

Ὅλα αὐτὰ δὲ γιατί; Γιατί παρὰ τὸν ὠμὸ ρεαλισμὸ του, ὁ Σνίτςλερ φαίνεται δὲν κατάφερε νὰ εἶναι ἀρκετὰ γαργαλιστικός, τόσο, ὅσο τὸν περίμεναν οἱ ὑγιῶς σκεπτόμενοι, ποῦ φαίνεται νὰ μὴν ἱκανοποιήθηκαν ὅσο θὰ τὸ ἤθελαν. Ἀπὸ τὴν ὅλη σειρά τῶν ρεαλιστικῶν σκηνῶν, ἓνα σωρὸ σπουδαῖοι κύριοι δὲν περίμεναν καὶ δὲν εἶδαν ἄλλο ἀπὸ τὶς στιγμὲς ὅπου ἔσβυναν τὰ φῶτα στὴ σκηνή καὶ ὅπου ὑποτίθεται ὅτι λαμβάνει χώρα τὸ ζευγάρι τοῦ ἀρσενικοῦ μὲ τὸ θηλυκό. Ὅλη ἡ ψυχολογικὴ ἀνάλυση τοῦ συγγραφέα γύρω ἀπὸ τὶς στιγμὲς αὐτές, διέφυγε τὸ «νοήμον» κοινὸ τῶν ἀξιοτίμων ἐμπόρων τῆς ἠθικῆς. Πολὺ παραπάνω, ἢ ἀμίμητη ἐκείνη σκηνὴ τοῦ διανοουμένου, ποῦ ἄνκαι ἀπὸ ἀντιδραστικότητα φαίνεται ὁ κ. Ἀργυρόπουλος προτιμᾷ νὰ τὸν κάνει «μαλλιαρὸ» παρὰ καθαρηνουσιάνο, εἶναι ὑπέροχη, καὶ φέρνει στὸ νοῦ, ἓνα σωρὸ τέτοιους, Σικελιανούς, καὶ... ἄς εἶναι, ὄνομα καὶ μὴ χωριό!